

ปัญหาเกี่ยวกับการนำคำเสียหายเชิงลงโทษมาบังคับใช้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ¹

อนิรุจน์ แซ่เจ็ง²

จากการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการนำคำเสียหายเชิงลงโทษมาบังคับใช้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความเป็นมา หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และกฎหมายต่างประเทศเกี่ยวกับคำเสียหายเชิงโทษ ซึ่งจะทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจในหลักคำเสียหายเชิงลงโทษ เพื่อนำมาบังคับใช้ในการลงโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจนเกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้อำนาจในฐานะที่ตนเป็นเจ้าหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ที่มีควรได้อันผิดต่อกฎหมาย หรือใช้อำนาจข่มขู่ รังแก ทำร้าย หรือใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งไม่เป็นไปตามวิธีการ ขั้นตอนตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ จนกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพและทรัพย์สิน เป็นต้น แม้ว่าการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีโทษทางวินัย มีโทษทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาและเป็นการกระทำละเมิดซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามปกติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ตาม ยังไม่เพียงพอในการลงโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้กระทำละเมิดและไม่อาจป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจคนอื่นๆ ถือเป็นแบบอย่าง ซึ่งหลักคำเสียหายเชิงลงโทษนั้นมีไว้เพื่อลงโทษผู้กระทำละเมิดให้เกิดความเข็ดหลาบไม่หวนกลับมากระทำละเมิดอีกและเพื่อป้องปรามบุคคลอื่นให้เกิดความเกรงกลัวไม่กล้ากระทำละเมิดในลักษณะเดียวกันในอนาคต ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคำเสียหายเชิงลงโทษ ดังนั้น สามารถนำหลักคำเสียหายเชิงลงโทษมาบังคับใช้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบได้หรือไม่ เพียงใด จึงต้องพิจารณาจากวัตถุประสงค์และแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับคำเสียหายเชิงโทษเป็นสำคัญ

จากการศึกษาทำให้ทราบว่าปัญหาเกี่ยวกับการนำคำเสียหายเชิงลงโทษมาบังคับใช้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบนั้นยังไม่มีกฎหมายใดในประเทศไทยบัญญัติไว้ การลงโทษให้เจ้าหน้าที่ตำรวจชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายหรือผู้ถูกกระทำละเมิดเพียงเท่านั้นยังไม่เพียงพอในการแก้ไขปัญหามาและป้องกันการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการนำคำเสียหายเชิงลงโทษมาบังคับใช้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม อินทรมพรรย์ และคณะกรรมการสอบ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สลิ สิริพิทุตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทรัตน์ เตชะมา

²ศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนภูมิภาค) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากการศึกษาประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดพฤติการณ์ซึ่งจะนำค่าเสียหายเชิงโทษมาใช้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 420 และตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ยังมีได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดพฤติการณ์ซึ่งจะนำค่าเสียหายเชิงลงโทษมาใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายอันก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายต่อผู้อื่นหรือประชาชน การกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นมีระดับความชั่วร้ายและความร้ายแรงที่แตกต่างกัน การลงโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพียงเท่านั้นยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจอาศัยโอกาสที่ตนเป็นเจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจตามกฎหมายไปในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นจำต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายหรือผู้ถูกกระทำละเมิดก็ตาม แต่เป็นเพียงค่าสินไหมทดแทนที่ผู้เสียหายหรือผู้ถูกกระทำละเมิดได้รับจากความเสียหายที่แท้จริงเท่านั้น จึงยังคงไม่เพียงพอในการแก้ไขปัญหาการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น ถ้าหากประเทศไทยนำหลักค่าเสียหายเชิงลงโทษมาใช้บังคับเช่นเดียวกันกับคดีละเมิดในประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งนำค่าเสียหายเชิงลงโทษมาบังคับใช้ในคดีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกระทำละเมิดในหน้าที่ โดยกำหนดพฤติการณ์ที่จะนำหลักค่าเสียหายเชิงลงโทษให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของค่าเสียหายเชิงลงโทษและแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับค่าเสียหายเชิงโทษเพื่อลงโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้กระทำละเมิดให้เกิดความเจ็บทรมานไม่หวนกลับมากระทำซ้ำอีก และเพื่อป้องกัน ป้องปรามมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจคนอื่นๆ เอาเป็นเยี่ยงอย่าง ซึ่งจะสามารถแก้ไขปัญหาการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นปัญหาที่สองปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคำนวณจำนวนค่าเสียหายเชิงลงโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 นั้นยังมีได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคำนวณจำนวนค่าเสียหายเชิงลงโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจไว้แต่อย่างใด และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 438 วรรคแรก ซึ่งได้กำหนดไว้แต่เพียงเรื่องของการคำนวณจำนวนค่าสินไหมทดแทนจากความเสียหายตามปกติเท่านั้น ซึ่งยังไม่เพียงพอในการลงโทษและยังไม่มีความเหมาะสมในพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในแต่ละกรณีเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจกระทำละเมิดโดยจงใจ หรือโดยประมาทเลินเล่ออย่างธรรมดา หรือโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และค่าสินไหมทดแทนนั้นไม่สามารถชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงได้ หรือไม่สามารถชดเชยความเสียหายที่ไม่อาจกลับคืนมาเช่นเดิมได้อีก และค่าสินไหมทดแทนในบางกรณีนั้นมีจำนวนน้อยจนเกินไปไม่คุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายที่ผู้เสียหายหรือผู้ถูกกระทำละเมิดต้องสูญเสียไปในการดำเนินคดี จนทำให้ผู้เสียหายหรือผู้ถูกกระทำละเมิดไม่มาใช้สิทธิฟ้องร้องดำเนินคดีเจ้าหน้าที่ตำรวจ อันส่งผลให้ไม่มีการลงโทษและป้องปรามมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้กระทำละเมิด หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจคนอื่นๆ เอาเป็นเยี่ยงอย่าง ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายจำต้องชดใช้ค่าเสียหายเชิงลงโทษ การกำหนดจำนวนค่าเสียหายเชิงลงโทษควรคำนวณจำนวนค่าเสียหายเชิงลงโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างไร เพื่อให้มีความเหมาะสมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ทั่วไปในการกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษ ปัจจุบันที่

นำมาใช้ประกอบการพิจารณานั้น ได้แก่ พฤติกรรมที่ชั่วร้ายของผู้กระทำละเมิด อันตรายที่เกิดขึ้นกับผู้ถูกระทำละเมิดและสังคม ฐานะทางการเงินของผู้กระทำละเมิด และความสัมพันธ์ระหว่างค่าเสียหายเชิงลงโทษกับค่าเสียหายที่พิสูจน์ได้ และการกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษในประเทศอังกฤษและในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีปัจจัยในการพิจารณาค่าเสียหายเชิงลงโทษในทำนองเดียวกัน และหลักเกณฑ์ในการควบคุมจำนวนเงินของค่าเสียหายเชิงลงโทษมาประกอบการพิจารณาเข้าด้วยกัน โดยให้มีการกำหนดเพดานสูงสุดในการคำนวณค่าเสียหายเชิงลงโทษจากค่าสินไหมทดแทนตามปกติ เพื่อให้มีความเหมาะสมไม่สูงจนเกินสมควรในพฤติการณ์แต่ละกรณีเพราะการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นอาจเกิดขึ้นจากพฤติการณ์แห่งการกระทำละเมิดโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ซึ่งมีระดับความชั่วร้ายและความร้ายแรงที่แตกต่างกัน ดังนั้น การกำหนดเพดานขั้นสูงไว้จะทำให้สามารถควบคุมจำนวนค่าเสียหายเชิงลงโทษได้อย่างเหมาะสมมากที่สุด หากนำปัจจัยดังกล่าวที่กล่าวมานี้มาปรับใช้ในการคำนวณจำนวนค่าเสียหายเชิงลงโทษในกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทยแล้วจะทำให้สามารถคำนวณจำนวนค่าเสียหายเชิงลงโทษให้มีความเหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ มีเหตุผลผล และเกิดความเป็นธรรมแก่คู่กรณีทั้งสองฝ่ายเหมือนกันกับประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเด็นปัญหาที่ 3 ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐใช้สิทธิเรียกค่าเสียหายเชิงลงโทษจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 มาตรา 5 ซึ่งได้กำหนดว่าเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งได้กระทำความผิดในขณะปฏิบัติหน้าที่ ผู้เสียหายหรือผู้ถูกระทำละเมิดจะต้องฟ้องหน่วยงานของรัฐเท่านั้น ไม่อาจฟ้องเจ้าหน้าที่รัฐได้ และตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 8 วรรคแรก ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่รัฐผู้กระทำละเมิดโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงไว้เท่านั้น แต่มิได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกค่าเสียหายเชิงลงโทษไว้ โดยบทบัญญัติตามมาตรา 8 วรรคแรก ดังกล่าว ใช้คำว่า “ค่าสินไหมทดแทน” ซึ่งค่าสินไหมทดแทนนั้นเป็นค่าสินไหมทดแทนตามปกติที่ผู้ถูกระทำละเมิดได้รับตามความเสียหายที่แท้จริง ส่วนค่าเสียหายเชิงลงโทษนั้นเป็นค่าเสียหายที่ถูกกำหนดขึ้นเพิ่มเติมจากค่าสินไหมทดแทน ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กระทำความผิดในการปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและจำต้องชดเชยค่าเสียหายเชิงลงโทษให้กับผู้เสียหายหรือผู้ถูกระทำละเมิด อาจทำให้หน่วยงานของรัฐไม่อาจใช้สิทธิเรียกหรือไต่เบี่ยค่าเสียหายเชิงลงโทษจากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้นั้นได้ และตามมาตรา 34 แห่งรัฐธรรมนูญของประเทศเยอรมนียึดถือหลักการให้หน่วยงานรัฐเข้ามารับผิดชอบเจ้าหน้าที่และมีสิทธิไต่เบี่ยเอาจากเจ้าหน้าที่ได้ในภายหลังเฉพาะในกรณีที่เจ้าหน้าที่กระทำความผิดโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และตามหลักสิทธิไต่เบี่ยในระบบกฎหมายละเมิดของฝ่ายปกครอง ซึ่งกำหนดไว้สำหรับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและกำหนดให้หน่วยงานรัฐต้องเข้ามารับผิดชอบเจ้าหน้าที่ ดังนั้น จึงสามารถนำหลักสิทธิไต่เบี่ยดังกล่าวมาปรับใช้โดยให้หน่วยงานของรัฐสามารถเรียกหรือไต่เบี่ยเอาค่าเสียหายเชิงลงโทษจากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้กระทำ

ละเมิดได้ หากเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นได้กระทำความผิดในการปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาเกี่ยวกับการนำค่าเสียหายเชิงโทษมาบังคับใช้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะคือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดพฤติการณ์ซึ่งจะนำค่าเสียหายเชิงลงโทษมาใช้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เดิมพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดพฤติการณ์ซึ่งจะนำค่าเสียหายเชิงลงโทษมาใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 โดยเพิ่มมาตรา 5/1 ให้บัญญัติว่า

“ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนและค่าเสียหายเชิงลงโทษ ทั้งนี้ให้ศาลคำนึงถึงความชั่วร้าย และความร้ายแรงของการกระทำนั้น”

การเพิ่มบทบัญญัติมาตรา 5/1 ดังกล่าวในพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 จะทำให้สามารถนำหลักค่าเสียหายเชิงลงโทษมาใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่นหรือประชาชน เพื่อเป็นการลงโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้กระทำความผิด และป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจคนอื่นๆ ถือเอาเป็นเยี่ยงอย่าง

2. ปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคำนวณจำนวนค่าเสียหายเชิงลงโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เดิมพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคำนวณจำนวนค่าเสียหายเชิงลงโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งผู้ศึกษามีข้อเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 โดยเพิ่มมาตรา 5/2 ให้บัญญัติว่า

“ในกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้กระทำความผิดนอกจากต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามปกติ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเชิงลงโทษแก่ผู้เสียหายหรือถูกกระทำความผิดด้วย หากเป็นการกระทำความผิดโดยจงใจ ให้ศาลกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษได้ไม่เกิน 3 เท่าของค่าสินไหมทดแทนตามปกติที่พิสูจน์ได้ โดยให้ศาลคำนึงถึงความชั่วร้าย ความร้ายแรง และฐานะของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย”

“ในกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้กระทำความผิดนอกจากต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามปกติ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเชิงลงโทษแก่ผู้เสียหายหรือถูกกระทำความผิดด้วย หากเป็นการกระทำความผิดโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้ศาลกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษได้ไม่เกิน 2 เท่าของค่าสินไหมทดแทนตามปกติที่พิสูจน์ได้ โดยให้ศาลคำนึงถึงความชั่วร้าย ความร้ายแรง และฐานะของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย”

การเพิ่มบทบัญญัติมาตรา 5/2 ดังกล่าวในพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 จะทำให้สามารถนำหลักเกณฑ์ในการคำนวณจำนวนค่าเสียหายเชิงลงโทษในกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายมาใช้ในการคำนวณได้อย่างเหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐใช้สิทธิเรียกค่าเสียหายเชิงลงโทษจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เดิมพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 มาตรา 8 วรรคแรก บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง” ซึ่งผู้ศึกษาขอเสนอให้แก้บทบัญญัติมาตรา 8 วรรคแรก โดยเพิ่มเติมคำว่า “หรือค่าเสียหายเชิงลงโทษ”

แก้ไขเพิ่มเติมเป็น “ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเชิงลงโทษแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเชิงลงโทษดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง”

การแก้ไขเพิ่มบทบัญญัติมาตรา 8 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 มีผลให้หน่วยงานของรัฐสามารถเรียกหรือไล่เบี้ยเอาค่าเสียหายเชิงลงโทษจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้

เอกสารอ้างอิง

ปริญญาวัน ชมเสวก. “ค่าเสียหายเชิงลงโทษในคดีละเมิด.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

กฤษฎา พิษณุ โกศล. “ค่าเสียหายเชิงลงโทษ.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ณัฐพล สกุลเมฆา. หลักกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ในระบบกฎหมายของสหพันธสาธารณรัฐเยอรมนี [Online]. Available URL: <http://web.krisdika.go.th/data/activity/act268.pdf>. 2566 (เมษายน, 10).